

„Pomáháme ostatním růst.“

Dělají vše pro to, aby byl svět lepším místem k životu. Co přesně podnikají a jak můžou pomoci i vám, vyposlechla **Michaela Klevisová**.

LENKA ČERNÁ

je spoluzakladatelkou a předsedkyní správní rady Ústavu nezávislé žurnalistiky, který vede projekt Hlidacipes.org, a členkou správní rady Transparency International.

LINDA ŠTUCBARTOVÁ

působí ve společnosti Atairu a je členkou Rady pro komercializaci Univerzity Karlovy, kde posuzuje finanční podporu projektů pro další výzkum a stará se o to, aby projektové týmy byly různorodé.

**KATEŘINA
BOUŠKOVÁ**

Social Impact Award
& Impact First Coordinator
společnosti Impact Hub, kde
pomáhá společensky
prospěšným podnikům rozjet
podnikání a uživit
samy sebe.

LENKA:
**„ŠÍŘÍM
OBJEKTIVNÍ
INFORMACE.“**

Lenku vyburcovala nespokojenost. „Vadilo mi, že média přestávají plnit roli prostředníka mezi politickou mocí a občany.“ A tak před třemi lety spolu s uznávaným novinářem Ondřejem Neumannem založila neziskovou organizaci Ústav nezávislé žurnalistiky. „Byla to odezva na změny, které se v poslední době dějí v naší společnosti,“ vysvětluje žena, z níž pozitivní přístup k životu přímo sálá. „Naše stránka HlídacíPes.org je plná nezávislé investigativní žurnalistiky. To znamená, že se snažíme mezi lidmi dostávat co nejvíce objektivních informací, aby si mohli na věc udělat vlastní názor a třeba před volbami se správně rozhodnout. S pomocí crowdfundingu, tedy za financování více jednotlivců, jsme také vydali o české politice už dvě knihy a třetí se chystá.“ K tomu aktivní Lenka víc než pět let řídí společnost Annonce. „Povedl se nám přechod od tištěného na on-line médium, přičemž se udržela tradiční česká značka,“ pochvaluje si. A aby toho nebylo málo, tahle manažerka navíc zasedá ve správní radě neziskovky Transparency International – organizace, která mapuje a potírá korupci. Jak zvládá tolik činností? „Pokud máte dostatek motivace a vidíte v tom smysl, zvládnete cokoliv. Musíte si však uvědomovat limity: Člověk si toho nemůže naložit přespříliš. Vždycky je dobré vědět, co je vaše priorita,“ vysvětluje. A jakou radu může dát ženám, které by chtěly uspět na vedoucí pozici?

LINDA:

„POMÁHÁM ŽENÁM TVOŘIT TÝMY.“

Linda je spolumajitelkou společnosti Atairu, která lidem na vysokých pozicích pomáhá stát se ještě úspěšnějšími. Když se s ní potkáte, není těžké si představit, že je v tom dobrá. Snadno vás totiž nakazí svým zapálením. „Mou vášní jsou ženy,“ tvrdí a vysvětluje: „V průběhu své kariéry jsem si všimla, že potřebují zvláštní podporu, aby se dostaly na manažerské pozice. Teď se proto snažím, aby jich na vysokých postech přibýlo a byly tam spokojené. Statisticky se bohužel nelepší, nemáme více žen v politice ani ve vysokých funkcích a rozdíly v platech přetrvávají... Jako matka si navíc všimám, že mladé Češky nejeví zájem o studium matematiky a přírodních

věd. Ve výzkumu společnosti Microsoft jsme ve srovnání s Evropou dopadli dost bídně... České dívky o kariéře vědkyně prostě neuvažují, nedokážou si ji představit, nevidí dost vzorů a říkají si, že vědkyně je nějaká ošklivá bába v plášti. A tak jsem se rozhodla, že to změním. Těší mě, že jsem dost často někam, například do politických stran, zvaná jako inspirativní spíkryně. Snažím se politikům nebo třeba právě vědcům ukázat, že je dobré, když jsou kolektivy smíšené.“ Lindina společnost proto nabízí desetiměsíční program, ve kterém se naučíte odhalit své schopnosti, vášně, poslání a zjistíte, jak postavit z různorodých lidí tým. „Protože většinou jsme dobře naladěni na toho, kdo je stejný jako my, jenže ten nám nepřináší jiný úhel pohledu,“ objasňuje Linda. „Jinakost vás zpočátku může dokonce i iritovat, pokud na ni nejste připravena. Nějaký čas obvykle trvá, než zjistíte, že vás odlišnost kolegů obohacuje.“ Vydaná energie se jí vrací v podobě šťastných příběhů. „Některé ženy si dokázaly lépe sladit práci s rodinou. Jiné zase dříve nemohly otěhotnět, ale díky tomu, že s námi začaly pracovat, objevily vnitřní kotvu, uklidnily se a do jiného stavu přišly. Říkáme jim, že lídr je ten, kdo vezme zodpovědnost za svůj život.“ Z vlastní zkušenosti ví, že je důležité nespolehat v kariéře jen na sebe. „Jednu z těžkých situací jsem v minulosti prožívala, když

„Když jsem během dne s lidmi, snažím se na ně maximálně soustředit, být empatická. Dodává mi to energii a navíc platí, že když nebudete duchem plně přítomná, lidi tím odradíte a oni ztratí motivaci. Pokud tedy nejste daný den plně soustředěná, raději plánovaný meeting zrušte. Být tady a teď může být někdy obtížné, ale je to vždy důležité.“ Jak Lenka odhadne, že dělá věci správně? „Pomáhá mi zamýšlet se, jestli dělám to, co chci opravdu já, anebo se jen přizpůsobuji tlaku zvenčí. Každý člověk může mít spoustu talentů, takže se vyplatí rozvážit, jaké cesty byste měla zvolit. Pokud jste něco vystudovala, ještě to neznámá, že se tomu musíte skutečně věnovat. Nikdy byste se také neměla ohánět větami typu ‚Rodiče chtěli, abych...‘ nebo ‚Je dobré být...‘. Zkrátka než abyste vzala tu nejjednodušší možnost, uvědomte si, v čem vidíte smysl a co vás opravdu naplňuje, a pusťte se do toho, i když vás to třeba bude stát víc sil,“ doporučuje Lenka Černá.

KATEŘINA:

„CHCI POMÁHAT LIDEM A BOŘIT MÝTY.“

jsem nastoupila do Škody Auto, tedy vesměs mužského prostředí. Začala jsem si hledat mentorku a díky ní pak byla úspěšná. My ženy totiž potřebujeme problémy sdílet, zatímco muži reagují na stres způsobem „Bojuj, nebo uteč“. Proto si myslím, že mentorka je pro ženy v kariéře velmi důležitá. Podpoří vás, dodá sebevědomí. Mnoho lidí věří mýtu, že to musíme někým dotáhnout sami. Jenže izolovaný jedinec v dnešní době nedosáhne ničeho,“ varuje Linda. Její rada? „Uvědomte si, v čem jste dobrá, a to rozvíjejte, obklopte se lidmi, se kterými budete moct spolupracovat, a taky odpočívejte.“ Sama Linda ve volném čase navštěvuje hodiny zpěvu a lektorský kurz na cvičitelku jógy. „Snažím se udělat si čas nejen na čtení, ale i psaní knih. Ráda cestuju s rodinou. A hodlám si užít jaro, protože mě uchvátila jízda na koloběžce,“ usmívá se.

„Myslím si, že je načase začít se ohlížet na problémy, které jsme si my lidé vytvořili, a snažit se je společně řešit,“ tvrdí Kateřina. Proto si našla práci v organizaci, která pomáhá společensky prospěšným podnikům. „Mladým lidem, kteří mají nápad, jak řešit společenský nebo environmentální problém, pomáháme s nastavováním byznys plánu, finančního řízení, nastavením marketingu a určením cílové skupiny, aby jejich podnikání fungovalo,“ vysvětluje usměvavá, vyrovnaně působící žena. „Nebo organizace, které jsou už delší dobu rozjeté a podnikají takzvané s přesahem, podporujeme, aby se z červených čísel dostaly do zelených a taky aby neměly problém uživit samy sebe bez ohledu na partnery nebo granty. Také jim pomáháme v konkrétních oblastech, ve kterých pokulhávají.“ A při tom se tahle žena setkává se spoustou silných příběhů. „Když poslouchám, co všechno organizace, kterým pomáháme, dokázaly, je

to neskutečné. Například zaměstnávají handicapované a pomáhají jim dostat se na běžný pracovní trh, zlepšují životní prostředí, vyvíjejí aplikace pro nevidomé či neslyšící, mění vzdělávací systém a tak dále... Jsem z nich vždy ohromená. Navíc mě dostává fakt, že se mladší generace snaží bořit mýty a začíná otevřeně mluvit o tabuizovaných tématech, jako je sexualita handicapovaných lidí, smrt a podobně... Jsem hrdá, že s tak velkými věcmi pomáhám.“ Sama poznala, jaké to je, když jste odkázaná na pomoc druhých. „Ve dvanácti jsem na nějakou dobu ochrnula. Špatně mi napíchlí tetanovku, takže jsem byla několik dní úplně nehybná. Zažila jsem, jaké to je, nemoc pohnout rukama a nohama, ale mít přítom v pořádku hlavu a vnímat svět kolem sebe... Měla jsem štěstí, že se poměrně brzy tělo vzpamatovalo, já nepotřebovala větší asistenci a vrátila se. I proto vím, že je zapotřebí pomáhat lidem, kteří to štěstí neměli.“ Od těžkých témat, s nimiž se setkává v zaměstnání, se nejlíp odreaguje v přítomnosti psů. „Může to být i v práci, kde mi přátelé půjčují své psí parťáky na procházky. Ale především u mojí mámy, kde mě těší přítomnost našich zvířat a pochopitelně taky ta její. K pravidelným radostem patří hraní deskových her s přáteli a k těm každodenním objetí od přítele...“ A její rada pro každého, kdo by rád zrealizoval vlastní projekt? „Díky mé práci vím, že když lidé věří tomu, co dělají, a myslí to upřímně, daří se jim. Klidně jděte trošku hlavou proti zdi, nebojte se předsudků, neříkejte si, že to nejde, že nemůžete a nikdo vás nepochopí. Prostě skočte do projektu rovnýma nohama.“ ☺